

ELS AIGUATS DEL PASSAT CAP DE SETMANA CAUSEN 7 MORTS

Aigües que maten i institucions que passen

Set morts i quatre desapareguts és el trist balanç dels aiguats que han assolat Catalunya i el País Valencià. Malgrat que enguany no s'han produït les ja cíclicues i temudes inundacions, la tragèdia viscuda l'últim cap de setmana exigeix la immediata intervenció de les institucions.

R. B.

Catalunya i el País Valencià han estat víctimes, l'últim cap de setmana, d'uns aiguats que, just quan es tanca aquesta edició d'EL TEMPS, han causat set morts i quatre desapareguts. El mal sembla endèmic i, el que és pitjor, ningú no hi posa remei. Protecció Civil portava una setmana anunciant el que podria ser un nou episodi en la història de les inundacions d'aquest país, però tot i això la tragèdia ha estat inevitable. S'han repetit els mateixos errors que en anys anteriors mentre els responsables polítics reduïen la seua missió a fer acte de presència a les comarques on les pluges han estat més intenses.

La població de Sant Vicenç dels Horts, al Baix Llobregat, on es van registrar més de 200 litres per metre quadrat, ha viscut la història més trista. Més de 300 famílies havien de ser evacuades perquè l'aigua els arribava al coll. El panorama, desolador, una còpia exacta del que l'any passat van patir els ciutadans d'Alzira. Ni telèfon, ni llum, ni aigua potable, i l'única possibilitat de transport les llanxes zodiac.

La reacció de l'alcalde accidental de Sant Vicenç, el socialista Antonio Molina, ha estat demanar la declaració de zona catastròfica, la canalització del

riu Llobregat i la destrucció d'un embassament que, segons fonts municipals, «dificulta que baixe el nivell d'aigua del riu». A més, l'autopista A-7, com en el cas de la Ribera Baixa, podria fer de mur de contenció. Són massa coincidències per a un desastre natural que passa per solucions polítiques immediates, i no per lamentacions divines.

Per Sant Vicenç dels Horts van passar des del president de la Generalitat, Jordi Pujol, fins al conseller de Governació, Josep Gomis, i l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall. Tots van reiterar el seu compromís perquè la tragèdia no ocorregui mai més. Però les coses han anat massa lluny i tots els ciutadans recorden haver escoltat aquestes declaracions en aiguats anteriors. ¿Per a quan la solució definitiva? ¿Estarem aviat en condicions d'assegurar que no hi haurà més morts per culpa d'uns aiguats divins, però que necessiten solucions dels que xafen de peus a terra?

Aquests interrogants ja formen part de la memòria col·lectiva d'aquest país, però cal tornar-los a formular perquè les institucions se senten implicades en una tragèdia que no per ser cíclica ha de ser inevitable.

Mentre la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat valenciana, feia pú-

blica una nota on manifestava que els aiguats caiguts eren beneficiosos per al camp, ja que, en la seua opinió, els temporals no havien registrat la virulència d'anys anteriors, tres persones morien a València.

Aurora Mendoza Fernández, de 30 anys, i les seues dues xiquetes, Paula i Patricia, de tres i sis anys d'edat, moriren el divendres quan el vehicle en què viatjaven fou arrossegat per les aigües en el seu pas per Llíria, Camp de Túria. Els cossos de les víctimes foren trobats a 8 quilòmetres d'on quedà bloquejat l'automòbil completament nus.

Al sud del País Valencià es registren desbordaments del riu Segura al seu pas per Oriola i durant la matinalada del dissabte es produïren xàfeces a Orpesa i Vinaròs que provocaren talls en algunes carreteres comarcals. També Sagunt visqué hores de temor a causa del desbordament del riu Palància.

Els aiguats, una altra vegada, han estat catastròfics per a Catalunya i el País Valencià.

Les comportes del pantà Regajo a Castelló hagueren de ser obertes on l'aigua superava els límits de la seua capacitat. En el mateix llit del riu, els bombers de Sagunt hagueren de rescatar algunes persones que havien quedat atrapades en el seu vehicle.

La carretera d'Ademús estigué també tallada a la circulació durant hores al seu pas per Xelva, Tuéjar i Losa del Obispo a causa de desprendiments de terra. □